

HIGHEND | HERMUSET: DYNAUDIO CONFIDENCE 60 -KAIUTIN

KYVYKÄS ISOVELI

KUN KAIUTTIMEN KOKO KASVAA, EIVÄT KUULTAVAT ASIAT AINA PARANE. VOIMAKKAAMPI BASSOTOISTO SAATTAA TUODA ESIIN AIKAISEMMIN PIILON JÄÄNEITÄ KOROSTUMIA. PUHUMATTAKAAN SIJOITTAMISONGELMISTA. ELLEI SITTEN SATU KÄYMÄN TUURI.

TEKSTI MATTI HERMUNEN | KUVAT VALMISTAJA

KUKA?

MATTI HERMUNEN on helsinkiläinen pitkän linjan hifiharrastaja. Hänen musiikinkuuntelunsa painottuu vahvasti klassisen musiikin puolelle. Myös elokuvat ja niiden monikanavaäänentoisto ovat kiinnostuksen kohteita. Nimikkopalstallaan hän testaa intohimonsa kohteena olevia, usein sängen hinnakkaita hifituotteita. Laitearviot perustuvat vankkaan kokemukseen useiden vuosikymmenien ajalta.

Kokeilussa ollut Confidence 60 on oman mallistonsa suurin. Pykälänpari pienemmät lattiakaiuttimet, mallit 50 ja 30, kokeiltiin aikaisemmin, ja niistä lisää Hifimaailman numeroissa 8/20 ja 4/22.

Dynaudion 2010-luvun jälkipuoliskolla julkaistaman Confidence-sarjan kehitystä vauhditti Jupiter-mittausjärjestelmä, josta on saatu suuri apu elementtien kehittämisestä koko kaiuttimen suorituskyvyn arviointiin. Jupiterin avulla pystytään mittaamaan monipuolisemmin, tarkemmin ja ennen kaikkea nopeammin.

Kuusikymppisestä löytyvät kaikki Confidence-sarjan keskeiset osat. Ylemmän alueen hallittuun suuntaavuuteen tähtäävän DDC- eli Dynaudio Directivity Control -rakenteen perustana on vahvasti muotoiltu komposiittirakenteinen etulevy. Levyn keskellä on 28-millimetrinen Esotar 3 -diskantti, jonka molemmilta puolin löytyvät 15-senttimetriset MSP-keskiäänielementit ja ulommaisina 23-senttimetriseksi kasvaneet NeoTec-bassot.

Confidence 60 on reilusti kookkaampi kuin viisikymppinen. Korkeutta on tullut parikymmentä senttiä lisää, nyt sitä on hivenen yli 160 senttimetriä, ja leveys sekä syvyys ovat kasvaneet. Paino nousi parikymmentä kilogrammaa. Toimintaperiaate on edelleen bassorefleksi kaiuttimen pohjaan avautuvine aukkoineen. Bassotoiston luvataan ulottuvan 29 hertsiin, siinä missä Confidence 50:n vastaava -6 desibelin raja on 35 hertsiä. Jakotaajuudet ovat 200 ja 2 580 hertsiä.

Kaiutin kuitenkin löysi paikkansa helpommin kuin pienemmät mallit. Tämä näkyi myös DSPeaker Anti-Mode X4:llä tehdyissä mittauksissa. Basso- ja alimman keskialueen toisto oli varsin tasaista 30–200 hertsin välillä. Ylöspäin mentäessä vasteessa näkyi pieni kohouma 250 hertsin yläpuolella, ja kahden kilohertsin jälkeen vaste nousi hieman mutta laski perustasoon ylimmällä alueella. Kuunteluetaisyys oli 2,9 metriä, kaiuttimen väli 2,1 metriä ja niistä takaseinään 2,4 metriä. Lähimpään sivuseinään etäisyyttä oli yli metri. Enemmän aikaa kaiuttimet suunnattiin hieman ohi kuuntelijasta. Tosin Jukka Isopuro päätyi kääntämään kaiuttimet suoraan kohti.

DYNAUDIO CONFIDENCE 60

Hinta	44 000 euroa / pari
Edustaja	Audiokauppa Oy
Lisätietoja	dynaudio.com audiokauppa.fi
Mitat (l x k x s)	27 x 163,4 x 47 cm (ilman jalkoja ja etulevyä)
Paino	66 kg
Toimintaperiaate	3-tie, refleksi
Suurin suositeltava teho	600 W
Nimellisimpedanssi	4 Ohm
Elementit	
- basso	2 x 230 mm
- keskialue	2 x 150 mm
- diskantti	28 mm
Jakotaajuus	200/2 850 Hz
Liitin	Naparuuvi
Kaksoisjohdotus	Ei

CONFIDENCE 60 ON REILUSTI KOOKKAAMPI KUIN VIISIKYMPPIINEN. KORKEUTTA ON TULLUT PARIKYMMENTÄ SENTTIÄ LISÄÄ, NYT SITÄ ON HIVENEN YLI 160 SENTTIMETRIÄ, JA LEVEYS SEKÄ SYVYYS OVAT KASVANEET.

Oheislaitteisto oli riittävä: päätteinä Chordin 780-wattiset Ultima Reference Powerit, esivahvistimena saman sarjan Ultima Pre sekä da-muuntimena Chord Dave, vertailuesivahvistimena ja muuntimena Meridianin 861v8 ja päätteenä NAD M23, ohjelmalähteenä Roon ja sekä Rega P10 -levysoitin. ...

SUKUA ON

Hätäiselle lukijalle saattaa riittää Jukka Isopuron tiivistys: "Selvää sukua parisen vuotta sitten kuuntelussa käyneelle Confidence 50:lle. Kuusikymppinen soi pykälän verran vakuuttavammin, isommin ja ulotteikkaammin."

Kävijöiden arviot olivat pitkälle samansuuntaisia, yleensä myönteiseen päin. "Ääni on tietyllä tavalla pakoton, dynaaminen ja ytimekäs, mikä tuo tehokkuuden tunnetta soundiin", sanoi Nederström. Heikki Kivelän mielestä yksi vahvuuksista on kaiuttimen koherentti, yhtenäinen toisto. Useimpien mielestä Confidence 60 toimi kaikenlaisella musiikilla, vaikka Mikaelin mielestä sen vahvuudet viittaavat luontaisesti enemmän mättömusiikin kuin Mozartin suuntaan.

Jonkin verran oli varauksia basson laadusta, sen ulottuvuudesta tai ylempien keskialueen luonteesta. Stereotoiston koettiin parantuvan lähempää kuunneltuna, tosin bassotoiston kustannuksella.

Varsinkin laulupuoli, esimerkiksi hyvin äänitetyt kuorot, toistuivat erityisen hienosti, parhaimmillaan ne täyttivät tasaisesti koko kaiuttimien välin. Ulottuvuutta oli selkeästi syvyysuunnassa, ja laulajien väliin jäi luontevasti ilmaa, mutta samalla kokonaisuus pysyi ehyenä. Hyväksi esimerkiksi käy John Rutterin Requiem (RR.57 CD).

Samaa mieltä oli yksi vakiokävijä: "Ensimmäisenä kuuntelussa huomio kiinnittyy laajaan ja hienoon äänikuvaan. Kaiutin loihii, äänitteen niin mahdollistaessa, nautinnollisen äänikuvan kuuntelijan eteen. Kaiutin on helppo kuunneltava, mikään ei kauheasti ärsytä tai kiinnitä huomiota negatiivisessa mielessä."

Bill Frisellin livelevy East/West soi muhevasti. Varsinkin alkupuolella Viktor Kraussin ja Kenny Wollesenin työskentely, basson murahduksineen ja rumpalin kantti-iskuihineen ryhdittivät Frisellin välillä reipastakin revitystä. Kaiuttimien lievästi mehevä alapään toisto täydensi kokonaisuutta. Eikä balanssi muutenkaan ollut hassumpi. Ääni oli sopivan kirkas, alapää otteeltaan tanakka ja erotteleva. Purevuutta löytyi tarvittaessa. Tosin varsinkin orkesterimusiikilla toisto ei ulottunut niin alas tai ollut niin ...

TOISELLA KORVALLA: HEIKKI KIVELÄ

Dynaudion äänellisessä profiilissa diskantti ei ole erityisen pinnassa vaan enemmänkin ylempi keskialue. Se soi miellyttävästi mutta yksityiskohtaisesti eri instrumentteja eritellen. Paikoin pintaan nostetuissa lauluissa on kylläkin sibilanssia ja purevuutta, mutta lähinnä niiltä osin, kun niitä ei ole miksauksessa siivoiltu. Nauhakohinan erottaa selvästi, samoin pienimmätkin särökomponentit. Muuten suhteellisen helppo ylempi alue korostuu kuitenkin lujempaa kuunneltaessa siinä määrin, ettei voilyymia tee mieli kohtuuttomasti nostaa.

Basson muoto muuttuu ja elää esimerkiksi päätä liikuttellessa kuuluvasti: ylempien bassoalueen kuoppa erottuu ja alempi kuhmu vastaavasti korostuu. Basso ei yleisellä tasolla ole mielestäni ihan parhaassa balanssissa, vaan massa on jakautunut hieman epätasaisesti. Vaikka botnea on, alimpien sävelten tonaalisuus ei ole aivan priimaa varsinkaan runsaammalla äänenvoimakkuudella kuunneltuna. Toisaalta taas esimerkiksi Killing Joken Love Like Bloodin sangen luonnonmukainen komppi kulkee kaikessa epätasaisuudessaan aidosti. Kärjistäen sähköja akustisen basson sävykirjo toistuu luontevammin kuin syntetisistä.

Äänikuvaan panoroidut elementit ottavat paikkansa tarkkarajaisesti. Erityisen laajaksi estradi ei eteen tai sivuille piirry, vaan tilantuntu on kompakti, mutta kuten sanottua, tarkka.

Pakko myöntää, että kuuntelujen edetessä alkaa kiehtoa se tapa, jolla Dynaudio käsittelee isompia ja kompleksisempia äänimassoja. Detaljeihin on tietysti helppo tarttua, mutta niin on toisaalta myös hypätä kappaleiden kyytiin ja vain kuunnella. Pienin varauksin bassotoistoa kohtaan kaiutin on yleisellä tasolla hyvin koherentti musiikillisten kokonaisuuksien esittämisessä poikkeuksellisen laajalla äänenvoimakkuuskaalalla.

Dynaudion tapauksessa luonnekuvaukseen sopii paitsi tietynlainen monitorimainen rehellisyys tuotannollisten yksityiskohtien paljastamisessa myös suoraviivaisen helppo, hyvinkin mukaansatempaava toistotapa. Olisiko selkeämpi painotus jompaankumpaan sitten parempi, on makuasia.

Parannetun DDC-suuntaimen ansiosta tarvitaan kahden sijaan vain yksi diskanttielementti.

KOLMANNELLA KORVALLA: JUKKA ISOPURO

Selvää sukua parisen vuotta sitten kuuntelussa käyneelle Confidence 50:lle. Kuusikymppinen soi pykälän verran vakuuttavammin, isommin ja ulotteikkaammin. Lyhyen kokeilun jälkeen päädyin suuntaamaan kaiuttimet suoraan spottiin. Toisto sai siitä sopivasti lisää elävyyttä.

Kohtuudessa pysyttelevät keskibasson korostumat yhdistyneinä alabasson muhkeampaan korostumaan saavat isorummun jysähtämään isosti, mutta tiukin pamahdus jää uupumaan. Toisaalta patarummut eivät kumise, mikä on klassisessa musiikissa iso plussa. Bachin pianomusiikissa vasemman käden alue ja Haydnin jousikvartetossa sello pysyvät hyvin kuosisa, kun ei tavoitella aivan alimpia säveliä.

Sähköbasso on vaivattomasti seurattava, se jopa murahtaa, mutta jää hivenen laahaamaan. Alakerrassa voisi olla nopeutta ja jänteveyttä hiukan enemmän. Kokonaisuutena basso kallistuu yleisluontoisuuden puolelle.

Musorgskin urkusovituksen jalkioäänet ovat muhkeitä, ja hiljaisissakin kohdissa ne yllättäen säilyvät erotelukykyisinä. Yläkerta urkujen mahtisoinnuissa tekee pyöristävän, kohteliaan ja sivistyneen vaikutuksen.

Hillitysti laskeva diskantti on poikkeuksellisen yhtenäisen. Sooloviulussa on sävykkyyttä, tarvittaessa purevuuttakin. Viulun matalimman kielen alueella pieni korostus tekee soittimesta kokoansa isomman. Korostuman aiheuttama peittovaikutus jättää naapuritaajuuksille osuvan äänimateriaalin ohuen verhon taakse. Läsnäolo jää yleisluontoiseksi, mikä saattaa vaikuttaa myös lauluääniin. Stereolevitys on hyvä ja tasainen, myös syvyyttä löytyy, mutta tässäkin suhteessa kaiutin pysyy kohtuudessa.

Korkean kaiuttimen ääni tuntuu tulevan korvien tasoa ylempää. Myös se saattaa vieraannuttaa läsnäoloa. Isollakin äänenpaineella hyvin käyttäytyvä, rauhallisuutensa säilyttävä kaiutin sopinee parhaiten suureen tilaan, jossa etäisyys tuo sointikuvan paremmin korvien tasolle yhteiseksi tilakokemukseksi.

Karskit, helposti säädettävät piikit läpäisevät paksunkin maton. Lauta- tai parkettilattian omistajat tarvitsevat aluslevyt.

NELJÄNNellä KORVALLA: MIKAEL NEDERSTRÖM

Aika skarppi, iskevä ja aukinainen yleissointi. Rythmi rullaa reippaasti, rumpali tikkaa tiukasti tahdissa. Basso on tukeva ja napakka, diskantti on avoin ja erottelava mutta samalla rasittamaton ja ei-metallinen. Ääni on tietyllä tavalla pakoton, dynaaminen ja ytimekäs, mikä tuo tehokkuuden tunnetta soundiin. Osaltaan ytimekkyyttä lisää se, että soundi on yhtenäinen ja eheän kuuloinen, mikä vie äänitteen analysoinnista helposti huomion musiikkiin. Kaikenlainen musiikki soi mukavasti, mutta kaiuttimen vahvuudet viittaavat luontaisesti enemmän mättömusiikin kuin Mozartin suuntaan.

Balanssi on tietyille alemman keskialueen laulutaajuuksille hiukan kallellaan, mutta ilmiö ei ole kovin vakava. Joillakin äänityksillä se saattaa tuoda aavistuksen kovuutta ja tukkoisuutta valmiiksi ahtaisiin mikityksiin. Vaikutelma ei niinkään kuulu sointibalanssin virheenä, enemmänkin keskialueen rauhallisuuden tai läpinäkyvyyden puuttumisena. Mutka ei siis liene kovinkaan iso ja vakava. Äänikuva on ilmava mutta ei kovin vahvasti akustiikkaa avaava. Sinfoniaorkesterissa on kyllä kokoa ja näköä, mutta salin peräseinä jää hiukan utuiseksi.

Bassodynamiikkaa irtoa mukavasti, mutta aivan alimmat vaimenevat iskuvoimaltaan. Musiikilla subbari ei ehkä olisi pakkohankinta, mutta elokuvakäytössä sitä voisi harkita. Basso sinänsä on laadultaan hyvä, joten mieluiten kaiuttimen kylkeen kannattaisi hankkia erittäin hyvä subbari tai sitten pärjätä kokonaan ilman. Joka tapauksessa kaiutin on oikein viihdyttävä ja hauska kuunneltava, vaikka perinteiset analyttisen kuuntelun hyveet eivät kokonaan täytyisikään.

vakuuttava kuin kaiuttimen koko antaisi odottaa.

Orkesterimusiikilla, esimerkiksi Dvorakin kahdeksannella sinfoniolla (Manfred Honeck; Pittsburgh SO; Reference Records) Dynaudiot välittivät oivallisesti pienetkin dynamiikan vaihtelut sekä soittajien otteiden elämisen. Näkymä esitykseen oli kaikin puolin luonteva.

MONEEN MAKUUN

Dynaudio Confidence 60 istui kuuntelutilaan paremmin kuin pikkuveljensä 50 ja 30. Joitain parannuskohtia löytyi, mutta osa niistä voi johtua huoneen vaikutuksista, esimerkiksi bassotoistossa kuultu epätasaisuus.

Se on helppo kuunneltava ja kapasiteettia, sekä voimakkuutta että ulottuvuutta, riittää isoonkin kuuntelutilaan. Useimmat kävijät pitivät kuusikymppistä toimivana kaikenlaisella musiikilla, yksi epäili luonteen kallistuvan hieman rytmimusiikkiin päin. Koe-kuuntelu ehdottomasti kannattaa. ■

Esotar 3 on tällä hetkellä Dynaudion paras diskanttielementti.